

Ήταν κάποτε ένας στόχος

Ονειρευόταν να γίνει λουλούδι κάποια μέρα

Ότι θα ζήσει σε έναν κήπο με άλλα
λουλούδια συντροφιά

Ότι κάθε πρωί , μια γαλάζια πεταλούδα με
πλουμίδα χρυσαφιά θα έρχεται από μακριά
να τον φιλάει.

Αυτά στοχαζόταν και δεν ανησύχησε , όταν τον αγόρασε ένα παιδί: «Όπου νάναι θα γίνω ένα στοχολούλουδο» σκέφτηκε. «Με πάει στον κήπο του να με φυτέψει»

Έφτασαν σε έναν κήπο. Ακριβώς όπως τον ονειρευόταν

Το παιδί ακούμπησε το στόχο στο παγκάκι.

Φύσηξε τότε ο άνεμος κι είπε στο στόχο
βιαστικά:

-Να σε πάρω μαζί μου πέρα από τα βουνά;
Πέρα από τη λιακάδα και την παγωνιά;

- Όχι βέβαια απάντησε ο στόχος. Θα γίνω στοχολούλουδο κι ο φίλος μου θα με φυτέψει.

-Τι είναι αυτά που λες , άστοχε στόχε;
Δεν είναι φίλος σου!
Δε θα σε φυτέψει !
Θα σε πληγώσει!
Πολύ θα σε πονέσει!
Είπε ο άνεμος και συνέχισε το μακρινό του ταξίδι.

Ο στόχος περίμενε.

Σε λίγο γύρισε το παιδί . Κάτι κρατούσε.

Ένα όπλο !

Κάρφωσε το στόχο σε ένα δέντρο Σημάδεψε.

Τράβηξε τη σκανδάλη.

-Μη , φώναξε ο στόχος .

-Μη

Μα το παιδί συνέχισε να πυροβολεί ξανά και ξανά. Ο στόχος έτρεμε, φοβόταν, πονούσε. Ένα βόλι πέτυχε το στόχο στην καρδιά. Ένωσε μια σκοτοδίνη. Γεμάτος τρύπες, κουρελιασμένος βρέθηκε σε λίγο σε ένα παρτέρι με λουλούδια, πεταμένος

Θυμήθηκε το όνειρό του το παλιό

-Νόμιζα ότι θα γινόμουν λουλούδι κι εσύ κι εγώ. Το ονειρευόμουν τόσα χρόνια.

-Φύγε τον αποπήραν τα λουλούδια με θυμό και καταφρόνια

-Φύγε προτού φωνάξουμε τον κηπουρό

- Γιατί;

-Δεν είσαι κυκλάμινο, ούτε βιολέτα, ούτε ντάλια!

-Ένας σκισμένος στόχος είσαι!

-Έχεις τα κακά σου χάλια!

Ο στόχος δάκρυσε μα τα λουλούδια δεν του
έδιναν πια σημασία, γιατί φάνηκε από
μακριά μια χιλιόχρωμη οπτασία.

Άκουσε τότε ένα φτερούγισμα δειλό
-Καλέ μου στόχε τι σου κάνανε; Ρώτησε
μια πεταλούδα με πλουμίδια χρυσαφιά.
-Εμένα μιλάς; Απόρησε ο στόχος ή σε
κανένα λουλούδι δροσερό;
-Σε σένα! Έψαχνα όλη μέρα να σε βρω!
-Είσαι σίγουρη; Να βρεις εμένα;

Δε θυμάσαι που με στοχαζόσουν;
Ξεχνάς τα όνειρά σου τα πρωινά τα
περασμένα; Κάθε φορά που ονειρεύεται
κανείς μια πεταλούδα και της δίνει με το
νου του χρώματα, πλουμίδια και φτερά ,
την περιμένει και την λαχταρά , κάπου
κρυφά στα σκοτεινά , στη μυστική
μοναξιά ενός κουκουλιού, ένα θαύμα
γίνεται! Μια άχαρη κάμπια
μεταμορφώνεται σε πεταλούδα. Και γω
είμαι η δική σου πεταλούδα!

Ανοιγοκλείνοντας τα γαλάζια της φτερά
φίλησε τον στόχο η πεταλούδα.
Ένωσε το άγγιγμά της το ανάλαφρο, ένα
ρίγος ένωσε....
Κάτι παράξενο έγινε τότε εκεί, μέρα
μεσημέρι! Κάτι μαγικό!

Κάτω από τον ανοιξιάτικο ουρανό έβγαλε ο στόχος φύλλα , μίσχο , πέταλα χρωματιστά κι έγινε λουλούδι πεντάμορφο το ομορφότερο απ όλα του κήπου το παρτέρι! Τα δάκρυά του δροσοσταλίδες έγιναν και λαμπύριζαν στα πέταλά του. Θαύμαζαν τα άλλα τα λουλούδια .Θαύμαζαν κι απόρησαν. Κι έζησε από τότε το στοχολούλουδο ευτυχισμένο γιατί...

...**Όποιος ονειρεύεται**

Δεν μπορεί να γίνει

ΣΤΟΧΟΣ !!!